

AVPD

(grundlagt 1997 af Aslak Vibæk og Peter Døssing)

Det er i spændingsfeltet mellem kunst og virkelighed – mellem verden og kunstens repræsentation af den – at AVPDs værker agerer. Deres installationer trækker på elementer fra både skulptur, arkitektur og design og opleves som en fysisk, konkret virkelighed. En konstrueret, fiktiv virkelighed, men ikke desto mindre sanselig og bundet til sit materiale. Som monumentale bygningskonstruktioner eller diskrete indgreb i eksisterende rum. Labyrinter, korridorer eller rumlige strukturer, der ikke nødvendigvis tjener et funktionelt formål. De gennemførte værker er derimod skabt for at udfordre vores sansning, oplevelse, tænkning. For at bevidstgøre vores blik og intellekt om de perceptuelle, optiske og psykologiske mekanismer, der påvirker vores erkendelse af verden.

Som en udløber af de to kunstneres eksperimenter har AVPD udviklet et grid-baseret system: *PolySpatialStructure*, der er forankret i en computergenereret virtualitet.

Installationerne er tænkt som strukturer, eller grids, der vokser ud af computerens todimensionale univers, og realiseres i en tredimensional kontekst, hvor virkelighedens materialitet føjer nye, betydningsbærende lag til. Begreber som rum, krop og tid undersøges med andre ord i en interdisciplinær praksis, hvor kunsten møder arkitekturen, hvor virkeligheden møder fiktionen, og hvor det reelle rum møder det virtuelle. Og det helt bogstaveligt. Det er ikke en beskrivelse af virkeligheden eller nogle billeder af den. Ej heller en form for illusion; det er hvad det er: en labyrint, en korridor. Og fordi det er et konkret nu, rykker det fysisk ved deltagerens kropslige og mentale sansning.

AVPD er interesseret i at materialisere tid og rum og *realisere* radikale forskydninger. Målet er at skabe re-orientering fremfor nedbrydning i rummet. I den labyrintiske arkitektur hersker forvirring, fordi vi ikke kan forudse hvad der vil ske, fordi installationernes udstrækning og omfang ikke kan overskues i sin helhed. Dermed tvinges betragteren ind i en deltagende rolle og værkerne får karakter af et performativt felt, hvis 'suspense' eller verfremdungseffekt ligger i den langsomme afsløring af tricket, fiktionen. Den visuelle kontrol og erkendelse indfinder sig over tid i en tilstand, der er båret af et komplekst samspil mellem et her og nu, en desorientering, og en mulighed for indsigt og refleksion.

Referencerne er mange. AVPD henter inspiration i eksempelvis sci-fi, tegneserier og computerspil, som de transformerer til deres rumlige, eksperimenterende laboratorier. Konceptuelt og æstetisk læner kunstnerne sig op ad bl.a. minimalismen med et udtryk, der er rensat for ekspressivitet, gangene er anonyme, institutionelle og cool. Samtidig nytænkes minimalisternes interesse for størrelses- og skalaforholdet mellem krop og rum på en både humoristisk og eksperimenterende måde. For i kunstnerduoen optik handler perception ikke alene om værkets fysiske formgivning af rumlighed, men forstås også som et tidsligt, mentalt felt – værkerne udfordrer både psykologisk, kognitiv, følelsesmæssigt og intellektuelt. Og netop heri ligger deres repræsentative, fortolkningsmæssige væsentlighed.